

РЕШЕНИЕ

№ 6875

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10307** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е на „ДАТА СИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя А. Д., чрез адв. Д. Б., срещу Решение № ПО - 93/15.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № Ж-22-1125/09.09.2025г. по регистъра на ТД на НАП –С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С250022-023-0002280/13.08.2025г., издадено от М. П. – главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение. Сочи се, че не са налице кумулативно необходимите предпоставки за налагане на предварителни обезпечителни мерки, а именно: 1. очаквано публично вземане, и 2. реална и конкретна опасност за неговото събиране – невъзможност или значително затруднение. Възражава се срещу констатациите на административния орган и се твърди, че те се основават на неправилно установена фактическа обстановка и липса на надлежни доказателства. Искането към съда е да се отмени решението и да се присъдят направените разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Б. от САК, които поддържат жалбата и направените с нея искания. Подробни съображения излагат в пледоарията по същество и представени писмени бележки.

Ответникът по жалбата - директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт П., оспорва жалбата, моли за нейното отхвърляне като неоснователна, претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд – София - град, като прецени законосъобразността и обосноваването на

оспорения акт с оглед разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, както с оглед на заявените с жалбата основания, така и служебно, в изпълнение на разпоредбата на чл. 168 от АПК приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220225001795-020-001/16.04.2025 г., ревизия на „Дата С.“ и мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22220225001 795-039-001/12.08.2025 г. издадено от А. А. Н. - главен инспектор по приходите, е издадено и оспорваното Постановление с изх. № С250022-023-0002280/13.08.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

В хода на ревизията органът по приходите е установил, че жалбоподателя „ДАТА СИНГС“ ЕООД е декларирало покупки на услуги от доставчици от ЕС, както следва: Т. W. GmbH и ЕРАХО I. L., във връзка с които ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит (за декларирани покупки от посочените дружества) общо в размер на 393 609,37 лв.

Посочено е в искането, че в хода на ревизията не са представени документи, удостоверяващи получаването на услугите. Не са представени и документи, във връзка с покупките на стоки от посочените дружества. В случая не се установява че стоките са пристигнали на територията на страната. Не са представени доказателства за нейното транспортиране.

В резултат на горното, е направен извод, че начисленият по вътреобщностно придобиване данък върху добавената стойност е без право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 393 609.37 лв., като предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 564 279,00 лв. (петстотин шестдесет и четири хиляди двеста седемдесет и девет лева), от които главница 393 609.00 лв. (триста деветдесет и три хиляди шестстотин и девет лева) и лихва 1 70 670.00 лв. (сто и седемдесет хиляди шестстотин и седемдесет лева) към 11.08.2025 г., във връзка с което е издадено и оспореното в настоящото производство ПНПОМ.

Посочено е, че ревизираното дружество не притежава недвижими имоти и превозни средства, но има активни банкови сметки на територията на страната, с които оперира. В тази връзка А. А. Н. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП е направила Искане за предварително обезпечаване на задълженията № Р-22220225001795-039-001/12.08.2025 г. В него изложила мотивите и посочила очаквания размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне, а именно: ДДС в размер на 393 609,00 лв. и лихва към 11.08.2025 г. в размер на 170 670 лв.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С250022-023-0002280/13.08.2025г., издадено от М. П. - главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя на основание чл.121, ал.1 ДОПК е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 564 279,00 лв. (288 511, 27 евро).

Срещу ПНПОМ „Дата Сингс“ ЕООД подало Жалба вх. № Ж-22-1125/09.09.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Решение № ПО-93/15.09.2025 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата на „Дата Сингс“ ЕООД е оставена без уважение като неоснователна.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - лице с правен интерес, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт. Спазен е и срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, вр. чл. 22, ал. 7 от ДОПК, тъй като Решение № ПО-93/15.09.2025 г. е връчено по електронен път на адресата „Дата Сингс“ ЕООД на

19.09.2025 г. /л. 16 от делото/, а жалбата до съда е депозирана на 33.09.2025г., поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Съображенията са следните:

Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Съгласно чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, когато решаващият орган – директорът на ТД на НАП остави жалбата без уважение, решението му подлежи на обжалване пред административния съд. Следователно предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решението на директора на ТД на НАП, както и обжалваните пред него действия на публичния изпълнител.

С жалбата на дружеството до директора на ТД на НАП се оспорват действията на публичния изпълнител по налагането на обезпечителна мярка: запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ "Юробанк България" АД за сумата от 564 279,00 лв. (288 511, 27 евро) респ. предмет на съдебната проверка е законосъобразността на разпореждането на публичния изпълнител и потвърждаващото го решение на ответника.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган по арг. от чл. 267, ал. 1 във вр. с чл. 266, ал. 1 от ДОПК и при спазване изискванията за форма. При преценка на формалните изисквания относно съдържанието му, съдът констатира, че то съдържа изложение на фактическите и правни основания за издаването му, както и ясно и недвусмислено волеизявление, което да може безпротиворечиво да бъде разбрано от адресата. Спазен е и срокът за издаването му.

Потвърденото с решението ПНПОМ изх. № С250022-023-0002280/13.08.2025г. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в териториалната дирекция, съгласно правомощията му, определени в ДОПК. Спазена е писмената форма и съдържанието по чл. 243, ал. 1 от ДОПК.

От установените по делото факти и анализ на събраните доказателства се обуславят следните правни изводи:

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Това правило при налагането на ПОМ е проведено като последователна законодателна политика и при обезпечаването на вече установените и изискуеми публични вземания като за него чл. 195, ал. 2 ДОПК от разписва, че обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

Според чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това е невъзможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната дейност.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК при налагането на ПОМ е приложим реда по чл. 195 от ДОПК. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечителни мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното вземане, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Същевременно чл. 195, ал. 7 от ДОПК вмениява изискване обезпеченията да съответстват на

вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

От проследената нормативна уредба може да се заключи, че не отговаря на приложимите правни норми изложеното в процесното решение разбиране на директора на ТД на НАП – С., че при налагането на предварителните обезпечителни мерки публичният изпълнител действа винаги в условията на обвързана компетентност, в допълнение на което в писмените бележки по делото пълномощникът на ответника е посочил, че самостоятелната преценка на публичния изпълнител се свежда единствено до правото му да избере вида на обезпечителните мерки. По смисъла на чл. 121, ал. 1 от ДОПК мотивираността на отправеното до публичния изпълнител искане за налагане на ПОМ е задължителна предпоставка за позитивното му произнасяне, от което следва, че той разполага с правото да прецени обосноваността на искането, за да упражни правомощието си по налагане на мерките. Изискваните от чл. 121, ал. 1 от ДОПК мотиви на органа по приходите трябва да са конкретни според действително предизвиканата обезпечителна нужда, а не формално да приповтарят текста на закона. Подобно приповтаряне се приравнява на липса на мотиви, защото по никакъв начин не създава яснота какво точно предизвиква необходимостта от обезпечаване. Поради това съдът не възприема като обосновка посочената в процесното постановление бланкетна констатация: "събирането на бъдещите задължения към бюджета, които ще бъдат установени в хода на настоящата ревизия ще бъде затруднено". Тази формулировка не съдържа фактически основания, които да бъдат проверени от съда. Така формулирана, обосновката повтаря почти буквално текста на чл. 121, ал. 1 от ДОПК без да внася яснота относно съображенията на приходния орган да поиска обезпечаването.

Изискването за съразмерност между обезпечението и вземанията на държавата е въведено с разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Отделно от това, разпоредбата на чл. 198, ал. 2 от ДОПК допуска публичният изпълнител да наложи няколко по вид обезпечения, но до общия размер на вземането.

Горното означава, че при определяне на обезпечителната мярка винаги трябва да се държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния вискател, така и за интересите на длъжника, без прекомерното му обременяване. Това изискване произтича пряко и от принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК от своя страна поставя изискване изпълнението да е невъзможно или значително затруднено. Освен преценка за размера на очакваното задължение, следва да се извърши преценка и на имущественото състояние на ревизираното лице. Това е така, защото обезпечителната нужда не може да се определи принципно само от очаквания размер на задълженията, а следва да се извърши преценка и на възможността задължението в този размер да се изпълни с разполагаемото имущество и то при съобразяване с условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. По делото липсват доказателства да е извършена и такава преценка, а органът по приходите вместо да извърши сам проверка на имущественото състояние на жалбоподателя, се е доверил само на посоченото от дружеството в цитираните в ПНПОМ 4 бр. справки.

На следващо място, в случая единственото твърдение за очакваните задължения е, че са налице подадени протоколи в Дневник покупки, в които е отразен ползван ДК по доставки от Т. W. GmbH и ЕРАХО I. L., въз основа на които е преценен и размера на задължението. Освен представените отговори по молби за административно сътрудничество до данъчната /приходната администрация на съответните държави, на които единствено дава

вяра приходния орган, липсват данни за извършена проверка или изискани документи от проверяването лице по тези доставки. От представените към отговорите по SCAC по отношение на кипърското и австрийското копие от документи, които не са преведени, не става ясно дали същите касаят именно твърдените от приходната администрация доставки. Съдът изрично е указал на страните тежестта на доказване със съдебния акт за насрочване на първото съдебно заседание по делото. Така, в тежест на ответника е да докаже приетото в мотивите на обжалваното решение, че постановлението на публичния изпълнител е издадено въз основа на надлежно мотивирано искане на орган по приходите за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Преценката за съществуване на основанието по чл. 121, ал. 1 ДОПК за издаване на ПНПОМ, е в зависимост от мотивирането на искането за налагане на обезпечителни мерки на жалбоподателя. Възможността на органът по приходите да поиска от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е обвързана с изискването за мотивираност на това искане. В този смисъл мотивиране следва да бъде извършено както по отношение на имуществото на лицето, така и по отношение на предполагаемото вземане. Мотивирано означава обосновано, подкрепено с факти и доказателства, искане на органа по приходите до публичния изпълнител за налагането на предварителни обезпечителни мерки. В случая няма данни да са извършени проверки на документите по процесните доставки в счетоводството на жалбоподателя, както и да е установено наличието или липса на доказателства за наличие на оказани услуги за транспорт и т.н., като фактури, банкови извлечения за извършени плащания, договори и други съпътстващи доставката документи. Неясно остава какви действия са извършени в ревизионното производство, освен цитираните в мотивираното искане респ. в оспореното ПНПОМ насрещни проверки (SCAC), какви факти са установени въз основа на какви събрани доказателства, които да обосноват предполагаемите задължения. Според съда ревизионното производство по ДОПК и това по обезпечаване на публичните задължения на данъчнозадължения субект са две отделни производства по ДОПК, но от друга страна, обезпечаването на задълженията е обусловено от определянето на предполагаемия размер, който се дължи и установяване на основанията за налагане на мерките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Съдът счита, че законосъобразното развитие на обезпечителното производство по ДОПК предполага активни процесуални действия от страна на ревизиращите в съответствие с правомощията им по чл. 3 и чл. 5 от ДОПК. Именно поради това и предварителните обезпечителни мерки са скрепени със срок, за който същите следва да бъдат наложени- чл. 121, ал. 4 от ДОПК, а след изтичането им при определени законови предпоставки, те могат да бъдат продължени по инициатива на публичния изпълнител- чл. 121, ал. 6 от ДОПК. Мотивите на искането, съответно на постановлението, винаги следва да са основани на събрани доказателства, които да са обсъдени в съвкупност и съобразно правилата за определяне на конкретния данък, предмет на ревизията, да водят до извод за наличие на основание за определяне на задължение за такъв вид данък. Това може да се случи при активни процесуални действия на ревизиращите органи и следователно не през времето когато ревизионното производство е спряно. Само за сведение, при служебно извършена проверка настоящата инстанция установи още, че със Заповед № Р-22220225001795-023-001/26.08.2025г. ревизионното производство по отношение на

„ДАТА СИНГС“ ЕООД е спряно, като по делото няма данни същото да е възобновено. Нужно е да са спазени и основните принципи на правото, част от които е принципът за "Съразмерност" в административния процес, който намира проявление в правилото, че наложеното обезпечение следва да съответства на очакваното задължение. Това, както и посочено по-горе не е спазено при постановяване на оспореното постановление и потвърдителното решение на директор на ТД на НАП С..

Не на последно място, следва да се посочи, че в случая е спорен и въпроса дали предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършване на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Видно от нормата на чл. 114, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. В случая няма данни, такива не са посочени както в мотивираното искане, така и в ПНПОМ, респ. в решението на Директора на ТД на НАОП, а именно кога е връчена на жалбоподателя ЗВР № Р-22220225001795-020-002/18.07.2025г. (посочена в ПНПОМ) или ЗВР № Р-22220225001795-020-001/16.04.2025г. (посочена в искането), както и няма данни за кой период е възложена ревизия, за да се направи преценка дали към момента на отправяне на мотивираното искане от органа по приходите и на издаване на постановлението на 13.08.2025г. първата предвидена в чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставка е била налице, а именно – да е било налице валидно започнало ревизионно производство по отношение на „ДАТА СИНГС“ ЕООД. Позоваването на единствено на извършените насрещни проверки (SCAC) до К. и А., без да се твърди дори извършена проверка по отношение на жалбоподателя, чиито доказателства да са приобщени към ревизията с протокол за приобщаване, не е убедителен аргумент, че органите по приходите са успели в краткия срок да направят коректни изчисления относно размера на дължимите публични задължения на проверяваното лице.

Фактически в периода без да са извършени никакви процесуални действия, въз основа на които да се установят достатъчно факти в ревизионното производство е направено искане за предварително обезпечаване на вземанията и е издадено на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Размерът на данъчната основа безспорно рефлектира върху правната сфера жалбоподателя, тъй като пряко формира размера на дължимите публични вземания, а оттам и на наложеното обезпечение. В тази връзка, съдът счита, че от оспореното ПНОМ и потвърждаващото го решение не става ясно по какъв начин се е стигнало до именно този резултат. Размерът на задълженията не е подкрепен с никакви мотиви, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения в счетоводството на дружеството, доказателства за извършена проверка за липса на каквито и да било активи, не просто отбелязване, че такива липсват и дали техният размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към ПНОМ се намират мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид

липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал. 1 от ДОПК публичният изпълнител да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, той следва да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая искането, въз основа на което е издадено процесното постановление изобщо не е мотивирано както по отношение размера на задълженията – посоченият размер е изцяло бланкетен, без да се основава на достатъчно убедителни доказателства, събрани в хода на ревизията и приобщени към същата със съответните протоколи, освен представените 2 броя SCAC и приложени към тях документи на английски език. По същия начин е посочен и размера на обезпеченото задължение в издаденото постановление – нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал. 1, т. 5 от ДОПК, което препятства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК.

Допълнителен мотив за незаконосъобразност на решението е факта, че административният орган не е отчет липсата на данни за спазването на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК при налагането на обезпечителните мерки. Видно от нея, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Обстоятелството, че дружеството няма достатъчно активи, с които да се обезпечат задълженията му към бюджета, не води само по себе си до извод за невъзможност или за затруднено реализиране на отговорността му за заплащане на задължения, които евентуално ще бъдат установени при ревизията. Поради това изложените факти не могат да обосноват нуждата от предварително обезпечаване на подлежащите на установяване задължения на „ДАТА СИНГС“ ЕООД – въз основа на ЗВР № Р-22220225001795-020-001/16.04.2025 г.

Съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки също трябва да съдържа фактически и правни основания за издаването му. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона /чл. 169 от АПК/ и спазен ли е принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Налагането на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел. Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на административните актове и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. В случая публичният изпълнител се е задоволил да повтори мотивите на органа по приходите, с което на практика е лишил постановлението от адекватна обосновка.

Липсата на яснота по въпроса как точно без налагането на ПОМ ще се затрудни събирането на очакваните задължения към фиска в посочения предполагаем размер

обулавя извод за неспазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, което по смисъла на чл. 197, ал. 3, предл. последно от ДОПК представлява абсолютно основание за отмяната на ПОМ. В това отношение следва да се има предвид, че в процеса тежестта да установи наличието на обезпечителна нужда се носи изцяло от ответника, който в случая не е съумял да се справи с това.

Като контратеза - правилни са възраженията на жалбоподателя относно превратно възприетата конструкция за обвързана компетентност на публичният изпълнител от органа по приходите. Нормата на чл. 195, ал. 3 ДОПК придава на органа по приходите сезираща функция, но цялостната нормативна уредба регламентира публичният изпълнител като дискреционен орган. Разбира се при ясно очертана дискреция относно вида мярка/чл. 198 ДОПК/, възможността за замяна на обезпечение/чл. 199 ДОПК/, несквестируемостта/чл. 213 и сл. ДОПК/, разсрочване, отсрочван, спиране на изпълнението/чл. 220, ал. 3 с референция към уредбата на всяко отделно процесуално действие с предвидно задължение да уведоми органа по приходите но не и да работи по указанията му/, издаване разрешение за неотложни плащания/чл. 229, ал. 1 ДОПК което пряко влиза в противоречие с твърдението за обвързаност, защото би почивало на конструкцията за "допустим увреждане на държавен интерес" ако се приеме, е същият се охранява по дискреция на органа по приходите/, оценката на вещите/чл. 235 ДОПК където е предвидено привличане независим експерт и изготвяне самостоятелна оценка от публичния изпълнител на тази база независимо от посочената стойност на актива в искането на органа по приходите, при налагането на обезпечението/ и т. н.

Следва да се посочи обаче, че по отношение законосъобразността на констатациите на органите по приходите в ревизионното производство - правната квалификация на задължението, неговият предполагаем размер и т. н. публичният изпълнител няма дискреция, неговите действия идват да обезпечат постигне на резултатите при упражняване на другиму вменена компетенция. В този смисъл и на съдебен контрол не могат да подлежат възраженията на жалбоподателя досежно евентуалната правилност и законосъобразност на бъдещият РА.

Изложеното обуславя извод за основателност на жалбата. Оспореният акт – Решение № ПО-93/15.09.2025 г. на директора на ТД на НАП С., следва да се отмени като незаконосъобразно, както и на основание чл. 197, ал. 3, предл. последно от ДОПК да се отмени обезпечителната мярка, наложена с ПНПОМ изх. № С250022-023-0002280/13.08.2025г. на главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП.

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-93/15.09.2025г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки № С250022-023-0002280/13.08.2025г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: